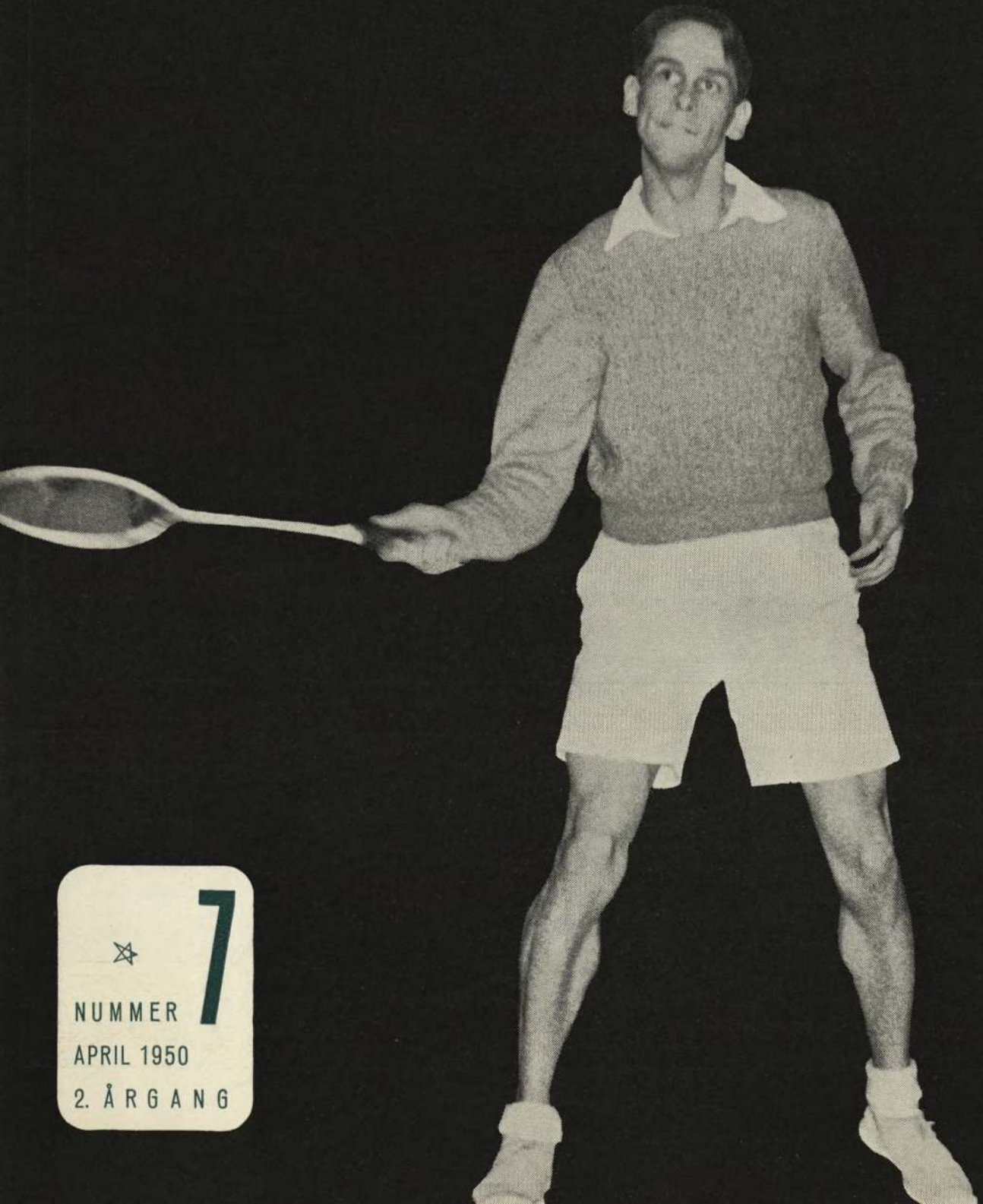


Badminton

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND



7

NUMMER

APRIL 1950

2. ÅRGANG

DBF's INTERNATIONALE MESTERSKABER

Påsketurneringen

Indledende kampe

Skærtorsdag den 6. april kl. 19,00

Langfredag den 7. april kl. 10,00 og 14,00

begge dage i KBK's hal, Randersgade 21

Entre: ståplads kr. 1,50, enkelte reserverede siddepladser a kr. 2,50

Semifinaler

Lørdag den 8. april kl. 19,00 i KBK's hal

Entre: ståplads kr. 2,00, siddeplads kr. 3,00

Finaler

1. påskedag den 9. april kl. 19,00 i Idrætshuset, København

Entre: kr. 1,50, 3,00, 4,00 (incl. garderobe)

Deltagelse af spillere fra

ENGLAND - NORGE - SVERIGE - SYD-AFRIKA OG DANMARK



Nyhavns Hægekro

Nyhavn 5 ✕ Telefon Palæ 6251

Københavns
bedste spisested
✕
Musik og dans
i krostuen



**TRETORN
SKO**

Redaktion:

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F
Telefon Gothåb 1952 y

Jørgen Bach,
Harald Jensensgade 2, København SV
Telefon Eva 3264

Abonnementstegning, annoncer og ekspedition:

Einer Ulrich Reklamebureau A/S,
Kultorvet 2, København K
Telefon Central 3133

Badminton udsendes hver den 5. og
20. i måneden.
Stof, der ønskes optaget, bedes ind-
sendt mindst 10 dage forinden.

Årsabonnement kr. 8,00,
16 numre

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

Tryk:

Behrndt & Co., Aaboulevard 43,
Telefon Nora 9511

✱

Indhold:

Skål Danmark	4
Otte klubber	5
Danmarks mesterskaber	6
Med fly	8
Stiger vore chancer	9
Officielle meddelelser	11
Sverigemesterskaber	12

✱

Forsidebilledet:

Jørn Skaarup, K. B. K.



OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

Gælder det dig?

Danske spillere har altid haft ord for at være fair, og formålet med nedenstående lille artikel er ikke at forandre dette omdømme, men alt kan overdrives, derfor —

De kender situationen. Det står 13—4 i første sæt. Så slår spilleren, der fører, en bold, der efter dens og andres — men ikke dommerens — mening er no shot. Spilleren ligger herefter med en solid føring på 14—4, men i tydelig demonstrering mod dommeren og under publikums overvældende jubel server spilleren demonstrativt næste bold ud. Publikum falder i henrykkelse over den overmåde »fair« spiller, og spilleren gør sig — med et smil, som kun selvtilfredshed og selvglædens magt forstår at fremkalde — klar i sit felt til at modtage serveren. Publikum falder til ro; han er vel nok en brillant fyr, den spiller.

Spillet går sin støtte og rolige gang, og man er nået frem til tredje sæt, hvor stillingen nu er 13—

12. Situationen fra første sæt gentager sig, eller rettere sagt første halvdel af situationen gentager sig, men hvor mærkeligt det end lyder, bliver der ikke denne gang demonstrativt serveret fejl, selv om det gælder den samme spiller, og selv om pointet er tilkendt for den samme situation som i første sæt.

Foranstående lille intermezzo er ikke møntet på nogen bestemt spiller, men at den nu og da forekommer, det ved vi, og for dem, der har siddet og klappet hænderne varme over situationen i første sæt, er denne »moralprædiken« sikkert til at komme over, — men lad os alligevel blive fri for situationer som den her skildrede; den tjener hverken spillere eller publikum til ære.

Hans Hansen.

Skål DANMARK

Det malayiske studenterhold, som besøgte Danmark i julen, fik foruden en spillemæssig også en glosemæssig berigelse.

Da det malayiske studenterhold i England rejste til Skandinavien sidste jul, tog det afsted i den hensigt at spille nogle venskabelige kampe mod danskerne og svenskerne, men det tog først og fremmest af sted for at opleve en dejlig tid, og hvis dette sidste skal tages som mål for turens succes eller fiasko, må vi lykønske os selv til, at det blev en overordentlig vellykket tur.

På nær to af os var det første gang, vi havde været i Skandinavien, og før vi satte foden på dansk jord, havde vi absolut ventet, at en dejlig og fornøjelig ferie ville ligge foran os, som vi nu, ved at huske tilbage, absolut må indrømme var mere fornøjelig, end vi nogensinde havde turdet håbe.

I Malaya er Carlsberg og Tuborg meget populære drikke på trods af de utallige andre ølsorter, som kan fås dér. Gennem disse førstnævnte blev Deres land først kendt for os.

Gennem vore badmintonspilleres spredte besøg i Deres land både før og efter krigen og fornylig gennem Thomas Cup matchen i England og vort landsholds invasion i Skandinavien er dog nøjere forbindelse blevet knyttet mellem vore lande og deres folk. Dette var en af grundene til, at vi malayiske studenter i England valgte at besøge Deres land — for at knytte de etablerede bånd fastere.

De malayiske studenter, der besøgte Danmark og Sverige, måtte alle selv bekoste turen, og på grund heraf var vi ikke i stand til at føre det stærkeste hold i marken, men vi var ikke meget svagere end vor maksimale styrke, og vi var i alle tilfælde det stærkeste hold, der kunne stables på benene under disse omstændigheder.

Jeg ønsker absolut ikke at fremkomme med dette som en undskyldning for vore nederlag i matcherne; hvis vi havde været i stand til at stille et stærkere hold, ville vore modstandere uden tvivl have gjort det samme.

Det tjener arrangørerne til ære, at de matcher, der blev spillet, var meget lige, og alle var meget glade for de kampe, der blev afviklet. Matchernes resultater, som ofte er blevet diskuteret mellem os, er uvæsentlige, og hvis vi ikke vandt så mange kampe, som vi kunne ønske, vandt vi til gengæld mange venner og mere os dejligt sammen med dem. Vi gjorde virkelig vort bedste for at vinde matcherne, men som regel var den danske kondition for god for os.

Uden tvivl har vort spil vundet ved turen, og jeg håber, at det samme kan siges om Deres — omend i mindre grad.

Vi fandt danskerne — tro mod deres omdømme — overvældende gæstfrie og storslået underholdende, hvorhen vi end vente os. Altid var vi omringede af villige førere, der var mere end ivrige efter at vise os rundt i Deres smukke hovedstad og med en udtøm-

melig tålmodighed fortælle os om de forskellige pladser, bygninger, statuer, vi så.

Et af de træk, vi husker bedst, er pustet af det danske natteliv. For de fleste af os gælder det Atlantic Palace, Czardas, Ambassadeur og lignende steder, og disse steder vil få os til at længes tilbage.

Jeg må ikke glemme at nævne vor glæde over den danske mad og drikke, specielt den berømte snaps, som — således som en af os betegnede den — var dynamisk. Vi spiste og drak af hjertens lyst, således som vi plejer at gøre det i Malaya, og vi var glade for en tid at glemme det strengt rationerede London, hvor de små tildelinger stadig står på dagsordenen.

Selskaber blev arrangeret for os af vore værter den ene aften efter den anden, og altid i den store stil. Ofte blev vi flere gange inviteret til det samme hjem. Hvad havde vi gjort for at gøre os fortjent til en så overdådig behandling? Var det kompensation for vore nederlag i badminton, eller er danske værter — hvad der synes mest troligt — altid sådan.

I alle tilfælde har de fleste af os haft så dejligt et ophold i Danmark, at vi med den allerstørste glæde ser hen til et nyt besøg, inden vi rejser hjem til os selv, og vi håber, at denne første tur ikke må blive den sidste, som malayiske studenter i England aflægger Danmark. — Skål, Danmark!

R. Murugason.



OTTE KLUBBER

- men ingen hal

Da »Badminton« har bragt beretninger fra Grønland og Korea, kunne det måske også have sin interesse at høre lidt fra et for bladets største læserkreds så fjerntliggende område som Nordjylland, så meget mere som et udvalgt nordjysk hold nok turde modtage en udfordring fra et kombineret grønlandsk-koreansk do.

Badminton kom sent i gang i Nordjylland. Dette er nok en af grundene til, at vi heroppe stadig kan melde om fremgang og forøget interesse, medens man hører om stagnation eller tilbagegang andetsteds fra. Den udvikling, der skete med badminton i Danmark i 30'erne, er først kommet en ti-tolv år senere her. Interessen er nu meget stor her på egnen, ikke mindst i Aalborg, hvor de tre lokale blade kappes om at bringe sidste nyt fra badmintonverdenen. Tilskueraantallet er i god vækst til trods for, at Nordjylland intet hold har i Danmarks-turneringen. En 1. divisionskamp i Aalborg kan godt samle 2-300 tilskuere, Aa. B. K.s invitationsstævne i sidste og Tritons åbne turnering i denne sæson samlede ca. 500 tilskuere i Aalborg tennishal. Derimod kniber det mere med publikumsinteressen i de tre vendsysselske købstæder Frederikshavn, Sæby og Hjørring, der tidligere har ligget i teten. De to førstnævnte steder er det, som om ledelsen ikke rigtig har forstået betydningen af en publikumsservice, og Hjørring kæmper med dårlige halforhold. Det samme er tilfældet i Aalborg.

Hvor mærkeligt det end lyder, ejer landets fjerdestørste by ingen hal til sine ca. 600 badmintonspillere, der fremdeles er henvist til at spille i skoler og andre lokaler, hvor forholdene er alt andet end ideelle. Tennishallen kan man alernådigst få lov at låne een dag om ugen, hvor fire badmintonklubber og 2 håndboldklubber må deles om den. Større stævner holdes også her, men kan kun bevilges i meget lille udstrækning — til gengæld for en tårnhøj betaling. Og så plejer man at få lov at være der om sommeren, når tennisspillerne er optaget andetsteds. Prisen herfor skal ikke oplyses for ikke at bibringe »Badminton«s læsere for stort et chok.

Nå, modet er ikke tabt af den grund. Aalborg har hele otte klubber. To energiske forstadsklubber: Vejgaard og Skalborg, tre »firma-klubber«: Politiets I. F. og de to cementfabrikklubber Rørdal og Danmark, der kan prale af at have egne 1-baneshaller til deres funktionærer, samt tre »åbne« klubber, Skjold, der også dyrker håndbold, Aalborgs ældste, Aa. B. K., og endelig landsdelens største og stærkeste, Triton. Sidstnævnte har ikke mindst i år gjort sig bemærket, dels ved sin internationale turnering, dels ved sine mange sejre i den jyske 1. division og oprykningsrækken, hvor klubben som bekendt nåede finalen.

Men også på landet er iveren stor. Hovedårsagen hertil er den nordjyske holdturnering, der omfattes med glødende interesse

rundt omkring. Resultaterne, der desværre kun sjældent finder vej til dagspressen, ventes med samme spænding som fodbold- og håndboldresultaterne. I mange landsbyer er det blevet vinterens sport.

I Vendsyssel lægger man især mærke til Ulsted, hvor byens lærer og lærerinde er meget ivrige og har uddannet en stor stab af drenge og piger, der forhåbentlig vil bringe den energiske klub vidt. Også klubber som Sterup og Jerslev lægger vægt på juniorarbejdet, hvorfor Nordjysk distrikt som det første i år indførte en puslingerekke, der var en stor succes. I Hanherred synes det at være Skovsgaard og de to store stationsbyer Aabybro og Fjerritslev, der er ved at gå i spidsen. Sidste sted er man i færd med at skaffe penge og materialer til den storslåede Hanherredshal. Tegningen siges at gå fint, og optimismen er stor. I Himmerland har fiskerlandsbyen Øster Hurup vakt størst opmærksomhed. Klubben Olympia kæmpede sig ifjor op i 2. division, hvor den i år sluttede på trediepladsen. Men det, der har vakt størst beundring overalt, er, at klubben i dag har fået en idrætshal med to baner. Aalborg og Hjørring sender misundelige blikke mod Østhimmerland.

Årets største turnering holdes i Aalborg først i maj. Det er de såkaldte Aalborgmesterskaber, hvor op mod 250 spillere fra de otte Aalborgklubber kæmper i ikke mindre end 31 rækker. Stævnet varer en hel uge og har været en mægtig propaganda for sporten i Aalborg.

Der er således gang i sagerne i Nordjylland, selv om vi mangler haller og så et hold (eller to) i Danmarks-turneringen. Men det kommer alt sammen!

Tage Meyling.

DANMARKSMESTERSKABER

Sensationer og jævnbyrdighed prægede årets Danmarksmesterskaber. Tonny Ahm sikrede sig sit 21. mesterskab. Gitte Rostgaard Frøhne, Ib Olesen og John Nygaard Danmarkstre for første gang.

Inden jeg går over til at referere de enkelte rækker, er der et par ting, der fortjener nærmere opmærksomhed i forbindelse med afviklingen af mesterskaberne. — Den første er en direkte forespørgsel til D. B. F. om årsagen til, at spillerne ikke kan overvære finalerne gratis, men må købe billet, i særdeleshed da man har erfaring for, at finalerne altid spilles for et halvtomt idrætshus. Det samme er forøvrigt tilfældet, når Københavns mesterskaberne spilles, og her er den samme bestemmelse gældende.

Den anden er den scratched semifinal mellem Benny Andersen/Frode Hasselsteen og Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen, Benny Andersen burde have vidst, at han og Frode havde en regulær chance for at nå semifinalen, og burde inden de indledende kampe have forespurgt turneringsledelsen, om

der var en mulighed for at afvikle semifinalen en anden dag end den i programmet fastsatte. Nu vandt Skaarup/Dabelsteen semifinalen uden kamp, og det kan bestemt ikke være meningen med afviklingen af et Danmarksmesterskab.

I dame single var Tonny Ahm aldeles suveræn og vandt samtlige sine kampe uden at afgive sæt. I finalen slog hun Aase Jacobsen så stort som 11-6 11-2 uden at spille sig ud. Af de indledende kampe er der især grund til at nævne semifinalen mellem Aase Jacobsen og Kirsten Thorndal, som Aase efter en fra begge sider velspillet kamp vandt knebent i 3 sæt. Ligeledes lagde man mærke til, at Anne Lehmeier formåede at presse Gitte Rostgaard til 3 sæt.

Jørn Skaarup genvandt sit mesterskab fra 1948 ved i finalen at slå Poul Holm 15-5 15-8. I denne kamp var der ligesom i damernes

finale aldrig tvivl om udfaldet, Jørn »sad« på Poul hele tiden og viste solidt og sikkert spil, der aldrig tillod Poul at komme i gang, ihvorvel man til tider havde det indtryk, at han prøvede alvorligt på det. De bedste kampe i denne række var semifinalerne, hvoraf den ene var den smukkeste single, jeg har set 2 danske spillere præstere. Det var Poul Holm og Jørn Hammergaard, der var mestre for at levere en syndflod af finter, fantastiske opsamlinger og alt, hvad hjertet kunne begære af tekniske raffinementer. Poul vandt i 2 sæt, og man sad og ærgrede sig over, at det ikke er den slags spil, man vinder på. Den anden semifinal mellem Ole Jensen og Jørn Skaarup var også en fin kamp, men på en anden måde. At Jørn vandt denne timelange dyst må tilskrives hans fabelagtige evne til at bide sig fast på de rigtige tidspunkter, — et typisk eksempel så man ved stillingen 13-10 i 3. sæt, da Ole var ved at komme op fra en dårlig position; de kæmpede længe om hver eneste bold, og serveren skiftede ustandselig, men pludselig var Jørn der og vandt sættet og dermed kampen. Man kan ikke andet end beundre de to spilleres kæmpekondition og boldsikkerhed, men en gang imellem spørger man sig selv, om sådanne kraftpræstationer som denne single virkelig er den vej, vi skal for at slå malayerne. Poul Holm var i kvartfinalen ordentlig i gyngen mod Poul Christensen, Høng, men det lykkedes ham at redde sig i land på sin større rutine. Der er også grund til at nævne Arve Lossmanns single mod Ib Olesen, som Arve kun vandt meget knebent efter 3 sæt.



Fra venstre: Gitte Rostgaard Frøhne, Agnete Friis, Tonny Ahm og Aase Schiøtt Jacobsen.

I dame double var de 2 finalepar suveræne i deres indledende kampe, de gik igennem uden sværds slag, og ærlig talt havde jeg ikke ventet mig noget særligt af opgøret mellem de 4 Gentoft-piger. Men det skulle gå anderledes. Gitte Rostgaard og Agnete Friis viste en sikkerhed og et gå-på humør, der fuldkommen tog pippet fra Tonny Ahm og Aase Jacobsen. Inden sidstnævnte fik set sig om, havde Gitte og Agnete vundet 1. sæt 15-4 og førte 13-2 i 2. sæt. Fra det tidspunkt udspandt de sig nogle drabelige dueller, der viste meget fint spil fra begge sider, og det lykkedes Tonny og Aase at nå 10-14, inden modstanderne lukkede. Det var det sikreste mesterskab, der gik Tonny forbi.

Mixed double havde Tonny Ahm og Poul Holm som vindere, idet de i finalen slog Kirsten Thorndahl og Arve Lossmann 15-11 17-14. Det var for så vidt en jævnbyrdig kamp, hvad tallene også viser, selv om man inderst inde aldrig var i tvivl om, hvem der ville vinde. Arve var langt den bedste af de 4 spillere, han sled og slæbte og viste mange fine ting, medens Kirsten var under dagligt vande. Kirsten og Arve var i 2. sæt foran 14-12 efter føring 9-2, men Tonny og Poul koncentrerede sig beundringsværdigt og vandt. Vinderne havde i semifinalen en meget hård kamp med Jørn Skaarup/Aase Jacobsen, hvor især Aase var meget stærkt spillende. Tonny og Poul måtte op på 3 sæt, før sejren var hjemme. Kirsten og Arves vej til finalen var betydelig lettere, et så stærkt par som Gitte Rostgaard/Ole Jensen fik kun 1 og 5 points i semifinalen. Af andre indledende kampe må særlig fremhæves Inger Kjærgaard/Frode Hasselstens sejr over Inge Birgit Steffen Nielsen/Ib Olesen i 2 sæt og

den spændende dyst mellem Agnete Friis/Bent Palling og Aase Jacobsen/Jørn Skaarup, som sidstnævnte først efter 3 spændende sæt lykkedes at afgøre til deres fordel.

Herre doublen refereres af redaktionen, dog vil jeg her gerne nævne, at Arne Rasmussen/Ib Jensen var »lige ved« i deres kamp mod Frode Hasselsten/Benny Andersen, der bagefter nedlagde et på papiret så stærkt par som Uffe Mohr/Knud Christensen 15-2 15-3.

Alt ialt fik disse mesterskaber en tilfredsstillende afvikling, og det bevistes endnu en gang, at jævnbyrdigheden inden for »eliten« er større end nogensinde.

John Nygaard.

Herre double rækken har vi lovet at fritage Nygård for, da han som de fleste bekendt sammen med Ib Olesen overraskende gik hen og vandt denne række.

John og Ib's sejr i semifinalen over Børge Frederiksen-Poul Holm 14-17, 15-10, 18-17 og i finalen over Jørn Skårup-Preben Dabelsteen (16-17, 15-6, 10-15) gav ikke udtryk for nogen stor styrkeforskel mellem vindere og tabere, men det var det rigtige par, som vandt begge kampene.

John og Ib's herre double er, som vi tidligere har omtalt, forskellig fra alle vore øvrige stærke h. d. konstellationer, idet John hovedsagelig varetager parrets interesser ved nettet, medens Ib med en marathonløbers udholdenhed på en fortræffelig måde tager sig af den bageste del af banen.

Det var særlig i finalen iøjnefaldende, at Johns stopbolde ved nettet, der faldt som vingeskudte fugle lige ned på modstandernes banchalvdel, generede disse synligt. John og Ib har ikke mulighed for at træne sammen til daglig, hvorfor deres taktik, når den lykkes til fuldkommenhed som her, er så meget des mere bemærkelsesværdig. Den overraskede modparten, som ikke kunne nå frem efter stopboldene, og den gav ikke modstanderne mulighed for at drage nytte af den uenighed, som normalt opstår mellem ikke sammenspillede partnere.

En herredouble, som hele sæsonen har været udsat for kritikkens svøbe, blev årets Danmarks mestre.



De nybagte Danmarks mestre

Ib Olesen og John Nygaard.

Med fly og seks pokaler

FRA ENGLAND

Vi har i de sidste 2 numre af »Badminton« bragte referater om de danske spilleres kampe i England, og ikke mindst har Tonny Ahms indsats været genstand for omtale.

Efter at have vundet tre mesterskaber i All-England fortsatte Tonny Ahm som eneste dansker til Skotland for at deltage i nogle badmintonkampe der, og for at få lidt at vide om disse kampe og turen i almindelighed, har vi henvendt os til den altid tjenstvillige Tonny.

Hvad var det egentlig, som foregik i Skotland?

Foregik og foregik — sådan rent badmintonmæssigt foregik der to ting, idet der torsdag d. 9. marts blev spillet en kamp mellem to udvalgte hold og fredag-lørdag en åben turnering.

Lidt ad gangen! Du taler om to udvalgte hold; kan du fortælle en nysgerrig sjæl lidt mere om det?

Allerede før jeg startede til England, var jeg af dr. Crobie inviteret til at spille på hans hold, som han kaldte »Way fare«, mod Major McCallums bekendte hold »The Strollers«, og jeg tog selvfølgelig mod den ærefulde invitation. Der er noget særligt ved disse hold, idet de sammensættes af spillere, som de to ledere synes om, og som de regner med kan give hinanden nogle jævnbyrdige kampe, men der tages også hensyn til — ja, hvad skal jeg sige —, om man kan opføre sig pænt.

Og hvordan gik det så dig?

I denne match tabte jeg den eneste kamp under hele mit Englands-ophold. Det var sammen med McKay i en 3 sæts kamp til den irske Thomas Cup-spiller Dennis Green og miss Q. Allen. I dame double spillede jeg sammen med en for det danske publikum ukendt mrs. Armstrong fra Skotland, og vi vandt over miss Allen og mrs. Saunders.

Du talte også om en åben turnering?

Ja, det var de nord-skotske mesterskaber, og jeg var så heldig at få et par gode makkere i disse mesterskaber, idet jeg trådte ind i stedet for mrs. Uber, der var blevet forhindret. Mesterskaberne

blev spillet i alle 5 kategorier, og jeg var ikke mindre beskeden end i All-England, så det blev også til tre mesterskaber her. Jeg vandt single-finalen over miss Allen med 11/4—11/5, mixed finalen sammen med irlænderen Jim Rankin over mr. Shute og miss Green og endelig dame doublen sammen med miss Allen over mrs. Armstrong og Vera Durringer.

Var der noget, som du særligt bemærkede under turen?

Hvis man kan kalde det at bemærke, så var spillestedet i Skotland det bedste af alle de engelske spillesteder, jeg har betragtet. Kampene foregik i en koncertsal »Music Hall«, og i modsætning til de steder, mine kammerater kender, så var her rent og gulvet noget af det skønneste, man kunne tænke sig.

Ellers andet?

Samtidig med mesterskaberne blev der spillet en mængde handicapped-turneringer i doublerne, en form for turnering, jeg selv satte megen pris på i All-England før krigen, hvor det jo kneb med



Præsidenten for I. B. F., Sir George Thomas overrækker Tonny Ahm dame single pokalen ved All-England mesterskaberne.

at hævde sig i de fine rækker; men nu er der kun old boys handicap i All-England, og det gør jo heller ikke så meget nu for mig, hvor det går så godt i den fine række.

Og så i al den megen badminton — skete der ikke noget, som du særlig vil mindes?

England-ture er i sig selv en stor oplevelse, men een ting vil jeg sent glemme fra dette års besøg. Jeg kunne selvsagt ikke have rent tøj med til de mange kampe, så efter at have brugt mine bedste bluser til landskampene, sendte jeg dem på vaskeri, da vi nåede London, så jeg kunne have dem klar til Skotland. Jeg fik bluserne tilbage, så rene og pæne som ønskes kunne, men ak — de var stivede, ja de var så stive, at de kunne stå alene.

Og hvad skal der nu ske?

Nu skal jeg se at komme ud og få hilst på Aase Svendsen — — det var vel nok et kedeligt uheld, at hun sådan kom galt afsted med benet, men vi må håbe, at hun snart er klar igen.

Tak for samtalen og undskyld ulejligheden.

Ingen årsag eller rettere lad os håbe, du også til næste år kan spørge om lige så meget, og jeg kan give lige så gode svar om mine resultater.

RUSLAND

Det vil komme som en nyhed for mange — fortæller Gazetten — at badmintonspillet også har udøvere i den russiske hovedstad. Men faktum er, at de derboende amerikanere, englændere og indere er ivrige dyrkere af vor sport. Ikke mindre end tre baner er i brug, en i den amerikanske ambassade, en i den indiske og en i en engelsk bygning. Cirka fireogtyve englændere og amerikanere plus en del indere går stærkt ind for spillet.

STIGER VORE CHANCER!

Meget apropos vor omtale af næste Thomas Cup, Wong Peng Soon og de malayiske Thomas Cup-spillere har vi fra en af vore malayiske forbindelser fået tilsendt en Singaporeavis, hvor man netop behandler dette emne. Ken Jalleh, artiklens fader, skriver:

Nittenhundredeniogfyrre og Ooi Teik Hock vil utvivlsomt blive bevaret i Malayas badmintonhistorie som skelsættende mærker.

Senere generationers badmintonspillere vil huske det som det første år, i hvilket Malaya opnåede internationalt ry ved at vinde den »gyldne« Thomas Cup, og Ooi Teik Hock vil blive husket som den kæmpende malay, der med dygtighed og energi bragte ære til Malaya.

Sandt at sige var dr. Dave Freeman altid hans mester, men Ooi gjorde, hvad han kunne, og det kan han være tilfreds med.

Lægger Ooi Teik Hock op?

De malayiske mesterskaber i Kuala Lumpur i august så rimeligvis Ooi i hans sidste store kamp mod Thomas Cup kammeraten Wong Peng Soon. Han tabte, og Peng Soon hersker atter suverænt.

Efter at Freeman har trukket sig tilbage og med Ooi's overvejelser om at ville trække sig tilbage, vil Wong Peng Soon være Malayas og verdens bedste spiller i det kommende år.

Er den malayiske styrke for nedadgående?

Men hvad med de andre Thomas Cup spillere, der ligesom Ooi og Wong gjorde deres skyldighed i Thomas Cup turneringen og i de udenlandske mesterskaber.

De yngste, Law Teik Hock fra Penang og Lim Kee Fong og Yeoh Teck Chye fra Selangor, er måske de eneste Thomas Cup spillere, foruden Wong, der stadig håndterer ketcheren med virkelig slagkraft.

Andre som Chan Kon Leong, Theoh Seng Khoo, (der sammen med Ooi er indehavere af det engelske og danske mesterskab i double) har set deres bedste år og vil ligesom Ooi sikkert ikke tage særlig aktiv del i mange flere turneringer.



Ooi Teik Hock

Med hovedparten af spillerne fra vort første Thomas Cup hold for nedadgående eller overvejende tilbagetrækning, hvem kan vi så bygge på til at forsvare cup'en i 1952?

Nye ansigter

Der er Tan Jin Eong fra Perak, der med sine uomtvistelige sejre har trængt sig frem i rampelyset. Jin Eong kan meget vel blive en Ooi Teik Hock ved Thomas Cup turneringen i 1952, idet han — ligesom Ooi — er lige så god en double- som single-spiller.

En anden af de unge, som kan komme i betragtning i 1952, er Eddy Choong fra Penang. Han er yngre broder til Penang-spilleren Ewe Leong Choong, der i øjeblikket i England vinder den ene titel efter den anden. Eddy Choong Ewe Beng bliver stadig bedre og bedre.

Ved siden af Jin Eong er Perak i stand til at tilbyde Goh Chong Hong som forslag til den næste Thomas Cup turnering. Sammen med Salangors Kon Kong Min og A. Pirutz bliver disse unge godt trænet i turneringer og konkurrencer.

Ny æra

Badmintonspillet i Malaya er i det hele taget ved at gå ind til en ny æra. I december blev formanden for Penang Badminton Association nr. Yeop Hock Hoe valgt til at overtage ledelsen af Badminton Association of Malaya efter mr. Lim Chuan Geok. Uden tvivl vil mr. Yeop gøre sit til, at Malaya er klar til næste Thomas Cup.

Ligesom spilleren Ooi gjorde mr. Lim, lederen, sit til, at drømmen i malayisk badminton blev til virkelighed. Ligesom Ooi er han nu træt. Bygmesteren må efter endt dagværk søge hvile.

Medens de fleste af spillernes bedrifter for de forløbne år vil blive glemt, vil mr. Lim Chuan Geoks arbejde og energi blive husket.

Ken Jalleh.



HVEM er HVEM?

William Bach skal man opleve ved for-handlingsbordet, når han bred af statur og jovial af væsen med sin stentorrøst forelægger en sag til behandling eller deltager i en diskussion; han er den fødte, velskolede debattør, der ikke taler for talens skyld, men for sagens.

Bach, der er født i april 1903, har siden 1936 viet badmintonporten hele sin kærlighed (bortset fra den hjemlige og sin interesse for børnesagen).

I perioden 1938—1944, hvor han sad som formand for K. F. B., trak han denne klub frem i rampelyset, og K. F. B.'s juniorer var almindelig frygtet blandt jævnaldrende.

I februar 1943 gik Bach ind i kredsarbejdet, først som medlem af bestyrelsen, sidenhen (fra marts 1945) som formand for spilleudvalget, hvilken post han beklædte, indtil han i marts 1948 valgtes til næstformand og sekretær. I april 1946 trådte Wm. Bach ind i forbundets bestyrelse og spilleudvalg. En tredje taburet besidder Bach i K. B. K., hvor han siden 1949 har varetaget næstformandshvervet.

I sin grønne ungdom dyrkede Wm. Bach fodbold og atletik, men vi er afskåret fra at bedømme hans kvalifikationer i disse sportsgrene, men som fjerde-mand i en rask herre double er han altid en fin ankermand.

GIGANTISK BYKAMP

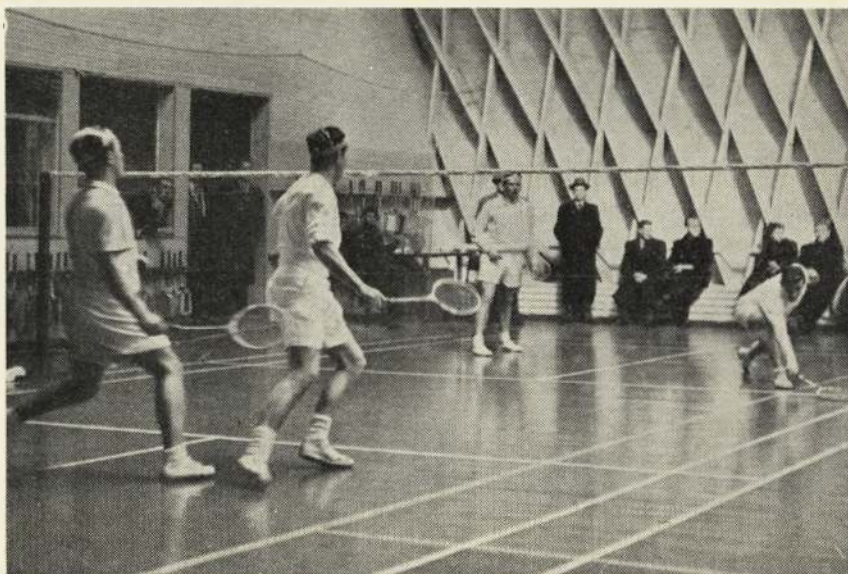
I 1944 udsatte Aalborg byråd en vandrepokal til en årlig by-kamp mellem Jyllands to største byer. Om denne er der nu kæmpet seks gange, sidst den 12. marts i år i Aarhus. Medens Aalborg har vundet to gange, vandt Aarhus i år sin fjerde sejr og erobrede derved pokalen til ejendom. Men det holdt hårdt, 29—26 lød kampens resultat på, og man måtte igennem en lang række hårde tresætkampe, før Aarhus havde vundet sin knebne sejr.

Interessen for bykampen har altid været stor i de to byer, og århusianerne havde også i år ligget i specialtræning en måned før. Aalborgenserne, der har elendige træningsforhold, måtte nøjes med mere tilfældig træning, hvilket fik et meget tydeligt udtryk i herre single, hvor Aarhus vandt 16 af 20 kampe. Der var mange tresætskampe, men i alle tabte aalborgenserne luften i tredje sæt, hvor de var et let bytte for de konditionsstærke århusianere. Dog spillede Kristian Studstrup, Aalborg, en strålende kamp mod Jyllandsmesteren Palle Granlund, Aarhus.

Denne viste endnu en gang, hvor god en taktiker han er i single. Trods stor føring tabte Studstrup i tredje sæt, men det blev et meget lille nederlag. I double tog Aalborg revanche. De vandt syv af ti herre doubler, tre af fem dame doubler og seks af ti mixed doubler. Dagens kamp stod i 1. herre double, hvor de nybagte Jyllandsmestre Henning Hansen og Benny Rasmussen, Aarhus, ligesom i holdkampen om Jyllandsmesterskabet måtte se sig slået af Kristian Studstrup og Tage Meyling, Aalborg, efter en helt usandsynlig hård match. Tallene 14—17, 15—13, 15—13 taler for sig selv. Også dame single gav gevinst til Aalborg, der vandt seks af ti kampe. Det var de gode damer i toppen, der hævdede Aalborgs ære, medens Aarhus havde et par talentfulde unge piger til at ordne de nordjyske veteraner i bunden.

Aarhus by har udsat en ny pokal, så bykampene kan fortsætte. Det ville også være et stort savn for de to byers mange badmintonspillere, om matcherne skulle op-høre.

tm.



Fra venstre: Benny Rasmussen - Henning Hansen, Aarhus. Kristian Studstrup - Tage Meyling, Aalborg.

OFFICIELLE

Meddelelser



Københavns Badminton Kreds

Torsdag den 16. marts afholdt Københavns Badminton-Kreds ordinært repræsentantskabsmøde.

Såvel bestyrelsesformanden, Otto Hansen, som spilleudvalgsformanden, Richard Jensen, aflagde udførlige beretninger om kredsens virke i det forløbne år. Det fremgik bl. a. heraf, at 36 klubber med 5782 aktive medlemmer pr. 1/1-50 var tilsluttet kredsen.

På mødet blev der fremsat ønske om, at spilleudvalget behandle spørgsmålet om at ændre 1'ste og 2'den divisionskampene — der i øjeblikket afvikles på linie med Danmarksholdturneringen med 16 kampe — til f. eks. at dække 21 kampe, hvorved flere spillere ville blive engageret.

Op- og nedrykningsbestemmelserne, d. v. s. indsættelse af reserver, blev ligeledes drøftet. Man ønskede en skærpelse af disse regler, idet enkelte klubber tog en smule letsindigt på disse bestemmelser.

Richard Jensen indskærpede spilleudvalgsformændene, at turneringsskemaerne blev tydeligt udfyldt, at originalen tilgik kredsen, og at skemaerne altid blev underskrevet.

Ib Larsen oplyste i sin egenskab af formand for Københavns Dommeklub, at denne p. t. mønstrer 16 dommere plus enaspirant, og efterlyste iøvrigt dommeraspiranten.

Kredsbestyrelsen gik — kraftigt støttet af formanden for B. K. Smash, Knud Steffens, — i brechen for »Badminton«. Steffens henstillede til de fremmødte repræsentanter, at hver klub i hvert tilfælde tegnede et abonnement for hvert enkelt bestyrelses- og spilleudvalgsmedlem, og han gjorde straks sine ord til handling.

Som afslutning på aftenen fortalte sekretæren for D. B. F., N. P. Kristensen, om turen til England og Skotland.

Rettelse:

Division 3 — 2' hold: nr. to blev B. K. Smash og nr. tre B. C. 37.

Holmegårdens Badminton Club har ved en ekstraordinær generalforsamling den 4. marts ændret navn til Hvidovre Badminton Club.

Sjællands Badminton Kreds



På kredsens årsmøde den 26. marts var der mødt repræsentanter for 28 klubber. Mødet indledes med at mindes D. I. F.s tidligere formand, generalmajor Castenschiold, og Sjællands-kredsens tro medarbejder, kvartermester Kars Hass. Kredsen havde haft en tilbagegang på 8 klubber fra sidste år og en ubetydelig tilbagegang i medlemstal, og lokaleforholdene var fortsat dårlige, men, som formanden Jørgen Bergqvist fremhævede, alle kræfter måtte lægges i for at bedre dette, og kredsen var stadig på vagt, hvis der skulle vise sig nye muligheder.

Om kredsens sportslige resultater blev det pointeret, at man havde håbet, at Sorø havde kunnet hævde sig bedre i D-H turneringen, men til gengæld kunne kredsen med tilfredshed konstatere glimrende individuelle resultater både af seniores og juniore.

Formanden bemærkede også, at man havde vundet det mellem Skåne og Sjælland udsatte sølvfad til ejendom, og at man nu overvejede, om samarbejdet med Skåne skulle fortsætte, eller om man, som ønsket fra flere sider, skulle forsøge at få et samarbejde med Norge i gang.

Endelig blev der fra formandens side fremsat ønske om, at klubberne i fremtiden ville gøre noget mere brug af kredsens udmærkede instruktører.

Alle valg var genvalg, og i anledning af, at formanden havde været 10 år i kredsens ledelse, holdt næstformanden, Peter Hedetoft, en smuk tale for formanden og overrakte denne, på kredsens vegne, et smukt cigaretetui i sølv med kredsens emblem. På bestyrelsens vegne takkede sekretæren, Arne Bruun, formanden for godt samarbejde og overrakte en buket rød-hvide nelliker fra bestyrelsen.

Vedrørende »Badminton« se side 12.

Fyns Badminton Kreds



På kredsens årsmøde den 19. marts nedlagde formanden, købmand C. Ewald Nielsen, Kerteminde, sit mandat, og i stedet valgtes forretningsfører Paul West Simonsen, Willemoesgade 4, Assens, til formand.

Det forløbne år havde bragt 3 nye klubber ind i kredsen (Magleby, Sørup, Tanderup), men kredsens medlemstal var desuagtet dalet med ca. 400 medlemmer, fra godt 2400 til godt 2000.

Der blev slået stærkt til lyd for arbejdet med at skaffe flere klubber ind under kredsen, ligesom der fra bestyrelsens side blev gået kraftigt ind for, at klubberne agiterede for deltagelse i de af kredsen arrangerede instruktionskursus.

Under spilleudvalgets beretning blev O. B. K.s fine placering i D-H turneringen fremhævet, og også kredsens resultater i junior- og ynglingemesterskaberne blev rosende omtalt.

Jyllands Badminton Kreds



Kredsens årsmøde blev afholdt den 19. marts på hotel Landsoldaten i Fredericia.

Mødet forløb stille og roligt, således som skik er.

Alle valg var genvalg, og til næste års mødested blev Aarhus udpeget.

Formanden for Jyllands Badminton Kreds, fabrikant Knud Gloggengieser, aflagde beretning, hvoraf det bl. a. fremgik, at der i holdturnering deltager 1766 forskellige spillere, hvilket er omtrent det samme som sidste år. Medlemsmæssigt er kredsen gået tilbage fra 200 klubber til 185 og fra 7043 til 6238 aktive medlemmer.



Bornholms Badminton Kreds

Søndag den 26. februar afholdtes det længe ventede instruktive stævne med nogle af de stærkeste spillere fra København. Det blev en stor oplevelse for det bornholmske publikum og spillere, hvoraf de fleste ikke tidligere havde set andre end de hjemlige spillere, at se københavnernes Inge Birgit Steffen Nielsen, Annelise Hansen, Ib Olesen, Erik Friis, Uffe Mohr og Ove Eilertsen udfolde sig på badmintonbanen. Der blev ikke sparet

på hverken kræfter eller udsøgte præcist gennemførte tekniske detalier.

I et par kampe, hvor der blev spillet med lokale spillere, bemærkedes tydeligt disses fejl og mangler, men forhåbentlig er der noget af det gode spil, der har bidt sig fast, således at de lidt efter lidt bliver afhjulpeth.

Kredsmesterskaberne for Bornholm er gennemført med god tilslutning, og der sporede en væsentlig fremgang fra de senere år. — Mestres blev: Junior single drenge: Arno Olsen, Østerlars. Junior single piger: Inga Larsen, Østerlars. Ynglinge single drenge: Erik Dam, Rønne. Herre single: Kaj Hansen, Rønne. Dame single: Tove Pedersen, Svaneke. Dame double: Tove Pedersen/Ulla Nørregaard, Svaneke. Herre double: Holger Staffensen/Sigfr. Jensen, Rønne. Mixed double: Tove Pedersen, Svaneke/Verner Jacobsen, Nexø.

Fru Tove Pedersen, Svaneke, blev således tredobbelt mester og var klart bedre end de øvrige damer. Herrerne var mere jævnbyrdige, og de delte mesterskaberne.

Fra Bornholms Badminton Kreds årsmøde kan oplyses, at kalkulator Holger Staffensen, Rønne, valgtes til formand i stedet for skræddermester Kaj Haagensen, der efter 8 års virke ikke ønskede at fortsætte. Til bestyrelsen nyvalgte Mogens Anker, Østerlars, og Knud Pedersen, Aakirkeby.

Af formandens beretning fremgik det, at året, efter en lidt træg begyndelse, havde været godt, og der havde været god tilslutning til både stævner og mesterskaber. Det ømmeste punkt var det finansielle, hvor der desværre var under-skud.

OBS! — OBS!

Med 95 % majoritet gik de delegerede ved Sjællands Badminton Kreds årsmøde ind for at gøre »BADMINTON« obligatorisk i mindst to eksemplarer for hver klub under kredsen.

Kun to delegerede stemte imod, og det viste sig, at det var to, som aldrig havde set bladet.

På D.B.F.s årsmøde den 6. april skal repræsentanterne tage stilling til et forslag for hele landet enslydende med det, der er vedtaget af Sjælland og tidligere af København, og hvis man ved dette møde kan opnå et positivt resultat, skulle bladets fremtid være sikret.

Sveriges Mesterskaber

Knut Malmgren i tre finaler, men vandt kun en. Nye titelindehavere i fire rækker.

Det 14'de Sverigesmesterskab blev i år afholdt i M.F.F.s flotte stadion i Malmø. Deltagerantallet var i år større end nogensinde før. Ikke mindre end 169 spillere fra 23 klubber deltog i de 201 matcher. Spillerne var stævnet til fra fjern og nær, lige fra Kiruna i det nordligste Sverige til Ystad i det allersydligste for at deltage i kappestriden om det eftertragtede Sverigesmesterskabsteget.

I finalerne lagde man ud med herre singlen mellem Inge Blomberg og Knut Malmgren. Sidstnævnte begyndte stærkt, men så småningom tog Blomberg initiativet og sættet med 15-10. Men Malmgren kom igen i andet sæt, som han sikrede sig med 15-8, men så var det også sket med Knut! Inge gjorde det af med ham i tredje og sidste sæt med 15-4 og vandt hermed sit første mesterskab som senior.

Den kun 21-årige Kerstin Bergström kunne ikke stå sig mod den ældre og mere rutinerede Amy Pettersson, da denne først havde kørt skytset i stilling. Kerstin fik 9 points i første sæt og et æg i andet.

Dame doublen gik til Stockholmerparret Thyra Hedvall & Carin Stridbeck, der i to sæt slog Elsy Killick & Amy Pettersson fra Malmø. Det var Thyra Hedvalls sekstende Sverigesmesterskab.

Favoritparret Inge Blomberg & Knut Malmgren kom til kort overfor den lille energiske Nils Jonson og hans partner Olle Wahlberg. Malmøspillerne sikrede sig i en håndvending første sæt med 15-7, men tabte til gengæld andet med 10-15. I tredje sæt førte de med 8-0 og øjnede mesterskabet i det fjerde, men det blev kun ved synet. Nisse og Olle arbej-

dede sig langsomt, sikkert og sammenbidt op til dem, passerede dem og fik føringen med 14-10. Så kom Malmø-spillerne atter til kræfter og nåede positionen 13-14, så serverede Malmgren i nettet og Blomberg udenfor, og mesterskabet gik til Nils Jonson & Olle Wahlberg.

Knut Malmgren var tredje gang i ilden denne dag i mixed double, godt støttet af Elsy Killick. M.A.I.-parret spillede sikkert trods Malmgrens to foregående kampe, og mesterskabet gik Kerstin Bergstrøms & Olle Wahlbergs næser forbi.

Gøteborgsjuniorer dominerede i finalerne. I herre single tabte Karl-Erik Olsson fra Aura i en heroisk tresætskamp til göteborgeren Rune Bengtsson.

Vindere af herre double blev samme Rune Bengtsson i makkerskab med klubkammeraten Leif Andersson. Dame singlen blev vundet af Ingrid Dahlberg, Halmstad, dame doublen af Ingrid Dahlberg, Halmstad & Siiv Pettersson, Øis, og mixed doubelen af Bertil Holmqvist & Gun Anderberg, Mai.

— — —

Desværre har det ikke nu, hvor bladet går i trykken, været muligt at skaffe resultatet fra alle semifinaler, men vi bringer nedenstående, som det er lykkedes os at få.

Nils Jonson, A. I. K.—Knut Malmgren, M. A. I., 10/15—18/17—11/15, Blomberg, M. A. I.—Ingemar Eliasson, Borås, 6/15—15/4—15/14, Jonson & Wahlberg—Paulsson & Palling 15/1—15/9, Malmgren & Blomberg—Sporrong & Glans »Fjäderbollen« 15/8—15/13.

John Nygaard tog revanche

Et blandet 1', 2' og 3' hold fra Amager Badminton Club har været en tur i Malmø og spillet mod M. A. I. Resultatet af matchen blev en svensk sejr på 8-7, hvilket for så vidt er pænt, men grunden til, at vi omtaler denne klubmatch her i bladet, er den, at John Nygård og Kirsten Rex vandt over det svenske mixed mesterpar Knut Malmgren—Elsy Killick med ikke mindre end 15/6—

15/9, et resultat, som nok er værd at bemærke, når man erindrer, at samme John Nygård med Tonny Ahm som makker havde det allerstørste besvær med at vinde over det svenske par i landskampen den 5. februar.

Nygård var langt under sin standard i landskampen, hvilket vi også bemærkede i vort referat, og det er derfor glædeligt, at denne dags indsats ikke blev norm for Nygårds spil.